Declarațiile d-lui Lansbury făcute presei române

In biroul d-lui subsecretar de stat al presei și al propagandei, d. Lansbury (X) face declarații presei. (La birou, în picioare, d. subsecretar de stat Titeanu (XX).

D. George Lansbury, fost ministru britanic și leader al partidului laburist, actual deputat în Camera Comunelor, se află de câteva zile în Capitala noastră.

Joi la ora 10,30 dimineața d-sa a vizitat subsecretariatul de stat al propagandei, fiind însoțit de pr. Carter,, dr. Bartlet și d. Ion Vardala, secretar de legație.

D. Lansbury a fost întâmpinat de d. subsecretar de stat Eugen Titeanu, asistat de d-na directoare Micaela Catargi. D. Titeanu a prezentat d-lui George Lansbury pe reprezentanții presei noastre și pe corespondenții presei străine.

Apoi, d. George Lansbury a făcut următoarele declarații în limba franceză, explicând rostul vizitei sale în țările continentale, cât și solia de pace cu care vine în sud-estul european:

D. Lansbury a spus că ține să exprime în primul rând gratitudinea sa și a prietenilor săi presei române pentru interesul ce li-l poartă ca vechi ziarist care a condus ziarul „Daily Herald" înainte, în timpul și mulți ani după război.

balcanice, în sfera lor proprie, se străduesc să înlăture toate cauzele de divergențe dintre ele, ca din pricina neînțelegerilor dintre Marile Puteri ele să se vadă nevoite a se înarma pentru apărarea lor. Venim cu speranța că prin M. S. Regele Carol II, guvernul român va fi în stare să facă un efort de cooperare și să cheme țările la rațiune. Pentru noi orice război este o crimă. Dar cea mai mare crimă este să amesteci popoarele mici în certurile celor puternici. Astfel vom părăsi România convinsi mai mult ca oricând că o nouă conferință economică mondială ar trebui să se țină „acum". Toată propaganda noastră se reazimă pe cuvântul „ACUM". Noi susținem că dacă ciuma neagră s'ar abate asupra Europei nimeni nu ar zăbovi să caute remediile. Nici noi nu ar trebui să pierdem vremea întrebându-ne dacă momentul este potrivit sau nu. Ar trebui să spunem: „Acum este momentul!"

„România are nevoe de toate resursele ei pentru ridicarea nivelului de viață a poporului Pericolul războiului ne face

economică. Noi nu credem că nu este loc pentru noi și alte națiuni atunci când ne gândim la nevoile țăranilor și cunoastem necesitățile mulțimii de pretutindeni. Noi credem că în Europa e destul loc pentru toată lumea. Dacă toate Marile Puteri și-ar opri înarmările și ar afecta 20% din cheltuelile lor militare pentru desvoltarea economică, nu numai în Europa de Răsărit, dar în întreaga lume, ar putea să salveze omenirea. Iată este mesagiul nostru. Sperăm că bărbații de stat vor face propagandă în sprijinul propunerii noastre. Deviza noastră este: „Prietenie cu toți, dușmănie cu nimeni". Avem cu toții convingerile noastre puternice despre viața politică și socială dar sunt sigur că principiile noastre nu pot deeât să triumfe și credem că dacă s'ar cere părerea oamenilor de rând ei ar striga guvernelor: „Jos armele!".

❖

D. subsecretar de stat Eugen Titeanu a mulțumit distinsului oaspete pentru interesantele sale declarații, asigurându-l că România și guvernul român sunt pacifici prin tradiție și simțiminte și că nu noi vom fi aceia cari vom turna gaz peste foc.

D. G. Lansbury s'a întreținut poi cu d. I. Lugoșianu și cu ceilalți reprezentanți ai presei bucureștene și la invitația d-lui subsecretar de stat Titeanu, s'a trecut într'o sală alăturată, unde a fost oferită o gustare în cinstea d-sale.

DEJUNUL IN CINSTEA D-LUI LANSBURY

D. V. V. Tilea, vice-președintele Asociației anglo-române, a dat în cinstea d-lui Lansbury un dejun la care au luat parte d-nii H. J Farquhar, însărcinat de afaceri al Marei Britanii, d. Eugen Titeanu, subsecretar de stat al presei și propagandei, prof. Silviu Dragomir, comisar general pentru minorități, B. Gilliot Smith, consul general al Marei Britanii, Fred. Pow, Ion Lugoșianu, prof. V. Vâlcovici, prof. N. Dașcovici, secretar general al ministerului educației naționale, pastorul H. Carter și d. W. P. Bartlett, care însoțesc pe d. Lansbury, A. Lee, din ministerul de comerț englez, colonelul T. A Davilla, Dorek Patmore și John Peel, scriitori englezi, dr. D. G. Mateescu, secretarul general al asociației anglo-române, ing. Ricâ Georgescu, Plutarc Cotaru, Panait Gheorghiu, V. Vasiliu și V. Vardala.

D. Lansbury întreținându-se cu d. I. Lugoșianu

Note biografice

D. George Lansbury s'a născut la 20 Februarie 1850. Membru în Consiliul privat regal, d. Lansbury s'a bucurat de privilegiul, pe care-l acordă M. S. acestor înalți slujitori ai Tronului primind titlul de Right Honourable.

The Right Honourable George Lansbury, M. P. (Membru în Parlament) este fiul lui G. Lansbury, născut la Oxford, fost funcționar la căile ferate britanice. D. George Lansbury este actualmente deputat laburist în Camera Comunelor, ales la Bow și Bromley la Poplar (district sărac în regiunea docurilor pe Tamisa la Londra) și ocupă acest fotoliu în Parlament încă din anul 1932. Prima dată a fost ales de acest district în 1910.

Mama sa este din Țara Galilor. Primii pași făcuți în cadrul unei asociații politice a fost cu radicalii, apoi a activat ca socialist, iar după puțin timp a intrat în rândurile laburiștilor, fiind ales apoi deputat.

Într'o vreme a luat parte activă în luptele faimoaselor sufragete, dar este silit să demisioneze, suferind și închisoarea de două ori. Nimic și nimeni nu-l oprește însă să lupte cu înverșunare pentru ideile lui sociale.

In 1929 face parte pentru prima dată dintr'un cabinet ministerial (Commissioner of Works). D. George Lansbury a mai fost Pear Law Guardian încă din 1891 — consilier municipal în 1913 — primar la Opplar în 1919—1920, membru la Central Unemployed Body, London — a fost semnatar al raportului minorităților și membru în Consiliul Municipal general al Londrei, („London Country Council"). Profund credincios, aparține Bisericei anglicane (protestantă), iar toată viața a luptat pentru cauza săracilor și ridicarea nivelului de viață și confort în cartierele sărace din Londra. Astăzi, la 88 de ani, face înconjurul țărilor europene pentru ideia păcii și salvarea civilizației, amenințată de război.

In presă, d. Lansbury a activat ca redactor la „Daily Herald", marele cotidian laburist, a scris foarte multe pamflete și volumele: „Partea noastră din sărăcie", „Ce am văzut în Rusia" 1920, „Miracolul din Fleet Street" „Viața mea", „Socialism" precum și alte lucrări cu mare răsunet în opinia publică britanică.

Vizitele pe care le face d. Lansbury în țările europene, au un caracter privat, de pură informație și luare de contact, iar la întoarcere în Anglia, d. Lansbury va informa guvernul britanic și va căuta prin presă și dela tribuna parlamentară să convingă opinia publică britanică de eforturile, care sunt necesare atât pe teren economic, cât și pe teren politic pentru o apropiere și o colaborare efectivă cât mai utilă între Anglia și restul națiunilor continentale. Suntem siguri că vocea d-lui Lansbury, care de altfel este respectat și ascultat, ca un venerabil patriarh, va fi auzită de cei cari au în mâinile lor destinele civilizației și umanității.

Telegrame de omagiu primite de M. S. Regele

La mareșalatul palatului s'au mai primit următoarele telegrame:

MAJESTĂȚII SALE REGELUI CAROL II

Căminul cultural Deșteptarea Dănila Suceava în aceste clipe mărețe exprimă Majestății Voastre simțămintele cele mai înalte de supunere și devotament.

Președinte,
Ștefan Dobrea, Institutor

MAJESTĂȚII SALE REGELUI CAROL II

In ceasul când toți membrii Asociației comerciantilor din Beiuș au votat cu însufletire noua constituție, Vă rugăm Sire să primiți omagiul și profundul nostru devotament cu încredere nestrămutată în Inaltul scut protector al comerțului.

Președinte, Gheorghe Bolcaș.
Secretar Constantin.

MAJESTĂȚII SALE REGELUI CAROL II

Asociația românilor uniți din comuna Apa județul Satu Mare cu ocazia plebiscitului pentru votarea nouei constituții care va rămâne una din cele mai înnălțătoare vile ale neamului românesc, exprimă Majestății Voastre și întregei Dinastii sentimentul lor de neclintit devotament.

Președinte, Vasile Vida

MAJESTĂȚII SALE REGELUI CAROL II

Cooperatorii din județul Bihor au votat cu entusiasm nowa constituție dătătoare de liniște și bună înțelegere și Vă roagă Sire să binevoiți a primi expresiunea omagiilor și a devotamentului.

Președintele federalei Bihorul,
Nerva Traian Cosma

MAJESTĂȚII SALE REGELUI CAROL II

Membrii asociației pensionarilor publici din județul Vâlcea, aducând respectos omagiu Majestății Voastre și exprimându-Vă întregul lor devotament, roagă pe Dumnezeu să Vă dea viață lungă, pentru binele și fericirea noului Românii ce făuriți.

Președinte,
General I. Rădulescu

MAJESTĂȚII SALE REGELUI CAROL II

Ordonat tuturor partizanilor încetarea oricărei activități politice și votarea constituției ce Majestatea Voastră dați țării pentru restaurarea ordinei și liniștei în locul anarhiei și agitației unei politici de jaf și desmăț.

Să trăiți aMjestate. Țara Vă este recunoscătoare.

Preot, Vasile Alexe, avocat, fost deputat, președintele partidului țărănesc.

MAJESTĂȚII SALE REGELUI CAROL II

Cu ocazia solemnității votării noului legiuiri de temelie a neamului, preoțimea băcăoană Vă roagă să primiți expresiile profundului respect și devotament.

Să trăiți Majestate.

Protoereu, Zota Iconom

MAJESTĂȚII SALE REGELUI CAROL II

Cu ocazia plebiscitului de astăzi asupra noului așezări constituționale, conducerea Institutului de credit și economie Albina aduce Majestății Voastre sincere mulțumiri pentru opera salvatoare și asigură pe Majestatea Voastră de întreg devotamentul.

Președinte, Dr. Beu,
Director general, Ion Vătășanu

MAJESTĂȚII SALE REGELUI CAROL II

Asociația învățătorilor din orașul și județul Orhei depune la picioarele Tronului sentimentele profunde de devotament și desăvârșită supunere cu ocazia introducerii în viața Statului nostru a nouei constituții menită să creeze noua Românie.

Trăiască România.

Președinte, Ion Moscovciuc

MAJESTĂȚII SALE REGELUI CAROL II

Dezintoxicarea țării de otrava politicianismului ruinător, o va îndruma pe calea ordinei, înfrățirii și prosperității dobândind o însănătoșire morală prin muncă organizată și onestă.

Să trăiți Majestate.

C. M. Nicolau, fost inspector general administrativ.

MAJESTĂȚII SALE REGELUI CAROL II

Proprietarul fabricei de cherestea Liviu Bălan din Frumosu Bucovina cu tot personalul lui, în aceste clipe înălțătoare, ridică gândul către Cel de sus implorându-L pentru a Vă da vigoare de a conduce țara spre fericirea nemului.

Să trăiți Majestate.
Liviu Bălan

MAJESTĂȚII SALE REGELUI CAROL II

Străjerii comunei Coșcodeni declară credință Majestății Voastre și aduce omagii pentru opera înfăptuită prin Constituția nouă.

Sănătate.

Străjerii comunei Coșcodeni

MAJESTĂȚII SALE REGELUI CAROL II

In această zi mare pentru toți românii nu mă pot stăpâni de a Vă spune pe această cale: Să trăiți Majestate ani mulți și fericiți pentrucă ați pus temelie nouă scumpei noastre țări.

Alexandru Diaconescu,
avocat Hotin

O mișcătoare amintire despre Regina Maria

„Revue des Deux Mondes" în numărul său din 15 August, publică pagini emoționante despre Regina Maria a României, datorite scriitorului aviator René Chambe. Acesta povestește cum, rănit în 1916 pe frontul românesc, a fost îngrijit într'un castel în care locuia familia Regală a României.

Fiind primit de Suverani, René Chambe face un frumos portret al Reginei; apoi, după ce reamintește ultima audiență pe care i-a acordat-o Suverana în cursul căreia și-a luat rămas bun, dela Ea, spune:

„Pentru ultima oară am să văd pe Regina Maria, care se interesează de lunga călătorie pe care o voiu face, spre a ajunge în Franța, trecând prin Rusia comunistă; îi exprim amărăciunea mea, toată strângerea de inimă pe care o simt plecând astfel, lăsând România pe trei sferturi cutropită, mutilată, trădată de Ruși, izolată în fața celor mai cumplite pericole, în vreme ce sperasem să văd strălucind deasupra pământului ei zorile victoriei.

Regina Maria a ridicat mâna:

„Trebuie să sperăm, zise Suverana. Totul nu s'a sfârșit încă. Mai e Franța, și Franța e de neînvins".

Și Suverana adăogă imediat aceste cuvinte pe care nu le-am uitat niciodată și pe cari mă simt dator să le reamintesc azi:

„Da, Franța nu poate fi învinsă. Dar chiar dacă am fi știut că în acest război ar fi fost bătută, România ar fi fost totuși alături de ea.

Cuvinte eroice, cuvinte ale unei mari Suverane. Ele nu pot fi date uitării".

Secretele ministerului de externe englez

II

de PIERRE DANINOS

Valiza diplomatică

Sarcina descifrării telegramelor este încredințată curierilor regelui (King's Messengers). Tot ei se ocupă cu transportul valizei diplomatice. Majoritatea lor sunt foști ofițeri superiori (în Franța, dimpotrivă, această sarcină n'are nimic onorific). Corpul curierilor regelui are un trecut destul de agitat.

In secolul trecut, când mijloacele de comunicație nu erau încă ceeace sunt azi, se întâmpla adesea ca acești curieri, să treacă cu o barcă închiriată, canalul riscând să-și piardă valiza.

Trecerea se plătea, între 3 și 25 lire sterline, după cum vremea era mai mult sau mai puțin rea. De cele mai multe ori luntrea era avariată. Cât despre valiză, era de cele mai multe ori pierdută sau furată. Cea mai sumbră perioadă pentru valizele diplomatice se situează între anii 1732 și 1759, epocă în timpul căreia s'au subtilizat 12 valize. Azi valizele dela Foreign Office sunt deobiceiu niște saci de pânză, umplute cu cuie mari de oțel, datorită cărora, în cursul unui naufragiu, valiza poate cădea la fund. In timpul ultimului război, o valiză conținând documente dintre cele mai importante, a fost pierdută în urma unui torpilaj: a plutit pe apă, și a putut fi pescuită de germani. Din ziua aceea s'a luat hotărirea să se pună cuie în sacii de pânză.

210 COLABORATORI

Foreign Office are la Londra 70 de colaboratori și 400 de funcționari; în străinătate, 52 posturi diplomatice. Totuși, la cât credeți dv. că se cifrează numărul oamenilor cărora Majestatea Sa Britanică le-a încredințat grija de a orândui chestiunile de politică externă? 2000, 1500?

Nu, exact 210. Cifra aceasta poate uimi, dar e fapt; destinul diplomatic al Marei Britanii se află în mâinile a 210 oameni.

— Foreign Office, ne spunea recent un diplomat englez, e un club... un club unde toată lumea se cunoaște.

Afară de câteva excepții, acești 210 oameni sunt toți diplomați de carieră. Este foarte rar azi de a vedea, așa cum se întâmplă uneori în diplomația franceză, ca Foreign Office să încredințeze un post important unui bărbat politic, care n'a urmat calea normală a „carierii".

Dar lucrurile nu s'au petrecut totdeauna astfel, în Anglia. Multă vreme, diplomația n'a fost decât apanajul claselor aristocratice. Regele, primul ministru, personalitățile influente dela Curte, numeau ca ambasadori prieteni de ai lor, iar prietenii acestor prieteni erau numiți la rândul lor în diplomație. Cu puțin timp chiar înainte de războiul din 1914 deși diplomația devenise o adevărată carieră, aristocrația nu-și pierduse privilegiile: trebuia să ai 300 sau 400 lire sterline venit, spre a putea fi primit în serviciile ministerului de externe. „Foreign Secretary" era totdeauna un aristocrat. Charles James și Canning au fost o excepție—și până în 1906, anul în care sir Edward Grey a ocupat postul de ministru de externe al Marei Britanii, diplomații au făcut totdeauna parte din Camera Lorzilor. Examenul de admitere, instituit în mijlocul secolului trecut, a devenit, cu câteva luni înainte de război, mai greu și recrutarea mai puțin aristocratică. In prezent examenul este tot atât de sever ca acela din Franța și privilegiile nu mai există.

Tatăl d-lui Howe, consilier în China era un mic funcționar la calea ferată. Din 1922, regula vrea ca diplomații englezi să stea un sfert din cariera lor la Foreign Office și două sferturi în străinătate, atunci când înainte trebuiau să se hotărască să rămână sau totdeauna la Londra, sau totdeauna în străinătate, ceeace a făcut pe un ministru francez la București, să spună unui tânăr secretar englez cu care discuta:

— Tinere... Iți pregătești o existență tristă: vei trăi ca un străin printre ceilalți, și întorcându-te în țara d-tale vei fi străin în țara d-tale!

In adevăr, întorcându-se la Londra. la sfârșitul „carierii", diplomatul n'a mai cunoscut pe nimeni.

CAȘTIGUL LOR

Retribuțiile sunt foarte variabile, după cum titularul este la Londra sau în străinătate. Un tânăr secretar, dacă rămâne în Capitală, primește aproximativ 300 lire sterline anual, adică după cursul actual 50.000 franci. Dacă e în străinătate 80.000 franci și chiar îndoit dacă se află la Washington. După ce a fost al doilea sau apoi primul secretar (în fiecare din aceste posturi rămâne între 4 și 5 ani) devine consilier și primește atunci la Londra aproape 200.000 franci.

Miniștrii și secretarii de stat, primesc încă 225.000 și 265.000 franci, în vreme ce retribuția unui subsecretar de stat parlamentar e de 350.000 franci. Subsecretarul de stat permanent primește o retribuție de 480.000 franci. Cât despre retribuțiile ambasadorilor, ele oscilează între 2250 și 2500 lire sterline, dar retribuțiile care le sunt acordate ca cheltueli de reprezentare depășesc uneori cu mult salariul lor: astfel, ambasadorul Marei Britanii la Washington (postul cel mai important și mai scump) primește 12.000 lire sterline pe an, adică aproape 2 milioane franci.

In „epoca de aur", obiceiul era de a se face daruri membrilor dela Foreign Office cu ocazia semnării unui tratat. In 1786, guvernul francez încheind cu Anglia un tratat de comerț a împărțit între secretarii, secretarii adjuncți și stagiari, dela British Chancery, 525 napoleoni de aur, aproape 100.000 de franci; în 1795, 1000 de lire sterline au fost oferite de guvernul rus secretarilor lordului Grenville, cu prilejul ratificării a două convenții între Regele Angliei și Impărăteasă.

Dacă obiceiurile diplomatice ar fi rămas aceleași, secretarii ambasadei engleze la Roma ar fi primit fără îndoială, daruri apreciabile în bani pentru ratificarea recentului gentlemens agrèement...

Nenorocirea e, pentru ei, că un oarecare lord Palmerston a hotărît în 1831 să pună capăt acestor obiceiuri.

Copyright by Presse-Actualité and „Universul".

Reproducerea, chiar parțială, interzisă.

Moartea lui Grigore Filipescu

Din Geneva s'a anunțat Joi încetarea din viață a lui Grigore N. Filipescu.

Trista veste a produs o profundă impresiune. Se știe că o gravă boală de inimă sălbise mult în ultimul timp pe fruntașul politic, dar știrile primite din străinătate de prietenii săi, nu lăsau să se întrevadă un desnodământ atât de grabnic.

Grigore Filipescu se bucura de multe prietenii. Ca și tatăl său, marele român Ni-

GRIGORE FILIPESCU

cuae Fulpescu, Grigore Filipescu era o fire combativă dar leală, sinceră și cavalerească. A dus ca om politic și ca ziarist prin ziarul său „Epoca", campanii diferite toate pornite din convingere și din sentimente românești.

In timpul neutralității Romaniei, înainte ae intrarea noastră în războiul mondial, Grigore Filipescu, tânăr și plin de entuziasm, s'a rânduit alături de tatăl său în lupta pentru realizarea idealului național. Și mai târziu, după ce unitatea noastră națională a fost îndeplinită. Grigore Fulpescu, ascultana îndemnul tatălui său, căruia soarta nu i-a hărăzit fericirea sa vaaa realizata aspirația sa supremă, a urmat pe Take Ionescu în politica națională și democratică.

In anii din urmă Grigore Filipescu a regrupat în jurul său câțiva prieteni cari au rămas credincioși ideei conservatoare și a întemeiat partidul conservator, a cărui doctrină însă a scos-o din limitele strâmte de odinioară și a încadrat-o în ideile ae progres politic, social și economic, dar numai pe temeiul disciplinei, al autorității statului, al ordinei, al ideii naționale și al rezistenței la orice mișcare cu caracter revoluționar sau anarhic.

Grigore Filipescu a fost un activ memoru ai parlamentului. In ultima legislatura, a fost senator și în aceasta calitate a rostit, la ultima discuție la Mesajul Tronului, un foarte mult apreciat discurs privitor la politica externă a României. Grigore Filipescu era un convins apărător al politicii noastre externe tradiționale, în cadrul Micii Înțelegeri, al Înțelegerii Balcanice și alături de Franța. A susținut cu căldură această politică și atunci când a avut impresiunea că ea deviază dela linia dreaptă, cu curajul care-l caracteriza, și-a spus gândul întreg fie prin scris în „Epoca", fie prin viu grai la tribuna parlamentului.

Grigore Filipescu se bucura de multe prietenii în străinătate și mai ales în Franța unde avea intime relațiuni în lumea politică.

In ultimul timp a fost președinte al consiliului de administrație al societății telefoanelor.

Grigore Filipescu lasă în urma lui regrete sincere.

A murit un bun și inimos român.

Grigore Filipescu suferea de o boală de inimă

Geneva, 25 (Rador). — Omul politic și ziaristul român Grigore Filipescu, care suferea de o boală de inimă, a murit aseară.

Acum 12 zile, Grigore Filipescu sosise la Geneva și fusese internat în clinica „Générale".

Starea bolnavului înrăutățindu-se, el a fost supus ieri unei intervenții chirurgicale, care a fost efectuată de d-rul Julien. Operația a reușit, dar starea de mare slăbiciune a bolnavului a făcut necesară o transfuzie de sânge care a și fost făcută cu succes.

O a doua transfuzie de care s'a simțit nevoie mai târziu, a fost însă mortală.

Grigore Filipescu a murit aseară la ora 21.30.

Mama, soția și secretarul particular al defunctului se află la căpătâiul său în clipa supremă.

„Vinovăția cui primește"

Sub semnătura d-lui prof. N. Iorga, consilier regal, „Neamul Românesc" publică următorul articol, cu titlul de mai sus:

„Nu se pot cunoaște perfect biografiile persoanelor care, mai ales în momente de zbucium revoluționar, — și e ceva revoluționar în sensul bun al cuvântului, în ce se petrece astăzi la noi —, sînt chemate a îndeplini funcțiuni care, astăzi, sînt mult mai grele decît înainte.

Pentru a se avea noțiunea exactă a valorii oamenilor ar trebui fișe personale care, din nenorocire, nu există la noi. Iar, dacă e vorba de notorietatea publică, nu există multe țări pe lume în care să circule mai multe legende în ce privește și demeritul și meritul cuiva. Adesea omul e tocmai contrariul decât ce se crede despre dânsul.

Dar cei numiți ar trebui să-și facă, înainte de a primi, un examen de conștiință.

Căci o funcție nu e un avantagiu personal și nici o jucărie.

Iar un om onest onorat cu o anume misiune trebuie să se întrebe care sînt mijloacele ce le are la îndemână pentru a o îndeplini.

Cred că mă înțeleg aceia la care mă gândesc.

N. IORGA"

„O țară de impreciziune"

Sub acest titlu, „Neamul Românesc" de Joi publică sub semnătura d-lui prof. N. Iorga, consilier regal, următorul articol:

„Unei țări îi merge cu atât mai bine, cu cât ea își dă seama exact de mecanismul prin care sunt puse în mișcare resorturile vieții publice.

Fără a dori o mecanisare, care nu poate însemna decât distrugerea atot puternicului motor sufletesc, trebuie ca nu numai organele de Stat să aibă fiecare conștiința de ce este, de ce i se cere, de ce are putința de a îndeplini, dar aceasta să treacă în conștiința fiecărui cetățean.

De aceia reformele trebuie să fie rari și făcute așa încât să înțeleagă fiecare ce s'a creat.

Dar, la noi, nu numai că organele de cârmuire încalcă unele asupra altora — și cât bun simț, câtă modestie, o iarbă rară, se cere nouilor „residenți" pentru a nu jigni și împiedeca pe miniștri, cari nu sunt doar niște păpuși!—, dar publicul vede mașina Statului printr'o capricioasă închipuire.

Altfel n'aș primi zilnic o avalanșă de plicuri galbene, crezându-se că simplul titlu de consilier regal cu care am fost onorat înseamnă o activitate și în serviciul ei un birou, pe când eu sunt tot singur la măsuța mea de lucru și aflu din „Monitorul Oficial" decretele, bune sau și mai puțin bune, cu privire la orice punct din care mi se cer lămuriri și mi se fac absurde mustrări"

N. IORGA

Sărbătorirea d-lui ministru Mihai D. Ralea

Frontul funcționarilor particulari a sărbătorit Joi seară printr'o frumoasă masă la restaurantul Brătianu, pe d. Mihai Ralea, ministrul muncii.

Din partea funcționarilor particulari au vorbit d-nii Constantinide și Gh. Cristescu, arătând reformele ce s'au făcut până astăzi dela venirea în fruntea ministerului muncii a d-lui M. Ralea și schițând câteva dintre revendicările acestei bresle.

D. prof. **Mihai Ralea**, ministrul muncii, a închinat pentru M. S. Regele Carol II-lea. D-sa a arătat apoi că refromele pe cari le-a realizat sunt izvorâte dintr'un studiu obiectiv al nevoilor clasei muncitorești și că d-sa nu e decât servitor al unui regim, inițiativa reformelor aparținând M. S. Regelui.

Intre reformele cari mă preocupă pentru viitor — spune d-sa — este aceea a construirii de case pentru asigurați (din cari cca. 100 sunt în curs de construcție); a asigurării pensiilor de bătrânețe și a asigurării concediilor, pe cari le vom prevedea în viitoarea lege a asigurărilor sociale.

Ne gândim, de asemeni, la respectarea tuturor drepturilor prevăzute de legi pentru muncitori și funcționari particulari și plasarea elementului românesc.

Concepția mea sindicală tinde către o concentrare a mișcării sindicale. In întreaga lume, de altfel, totul se concentrează către mari mișcări colective. De ce n'ar fi posibilă și concentrarea și solidarizarea forțelor profesionale?

Intenționez să aduc o nouă lege a sindicatelor. Voiu căuta să fac un sindicat unic, care să concentreze toate energiile muncitorești dintr'o branșe. D-vs., trebue să aveți o unitate, o forță stabilă, care să fie în stare a apăra drepturile pe cari vi le dăm noi azi. Un stat nou, ca acesta, nu se poate baza decât pe o nouă forță sindicală. Sper că-mi veți da concursul la împlinirea acestei reforme ce reprezintă baza socială a noului regim, care însemnează unirea socială a muncitorilor într'un stat de dreptate românească.

Masa s'a terminat la miezul nopții.